

Cirkus Girolón, nejmenší v Evropě, se na svých potulkách zastavil dnes před klášteřem v Haurette, a zůstane tu do zítřka – do neděle. Jeho tělem i duší je manželský pár – on se narodil v Ticinu, ona je Češka. V klášteře žije podle řehole svatého Benedikta asi 20 mnichů.

Druženě tu nyní planou dva mohutné ohně: svobodně složené sliby poslušnosti a doživotní setrvání v domovském klášteře, a svoboda odříkavého života kočovných kejklířů bez ustání putujících za dokonalostí.

Však jí také dosahují při představení, které se před našimi zraky hodinu odehrává. V nejmenším šapitó na světě je tolik radosti a zábavy, že se nad virtuózní lehkostí fantaskní pantomimy prohýbáme smíchy. Je v ní ovšem tolik lidské opravdovosti, kolik úzkosti a naděje se ozývá z žalmů, když je zpívají mniši při ranních chválách, uprostřed dne, při nešporách i v modlitbě před spaním. A také slzy jsou tu na krajíčku, vždyť do tváří obou komediantů se vepsal tvrdý život, jaký vedou. Jí srší z očí živé jiskřičky, v nichž nezdolná radost překonává všechnu svízeľ a nouzi. V něm ale také není takový ten smutný klaun, vzbuzuje spíš pocit důvěry, je spolehlivost sama, vtělená legrace neustále žasnoucí nad životem, který zakoušíme jen jednou.

Jeho bratr býval před lety mnichem v Haurette, ale zemřel tam, bylo mu osmadvacet. Jejich životy se podobají.

8.3.2011

Sabine de Muralt

přeložil Karel Kraus